

Neyi Göremiyoruz?

-1

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Medine ismi, üç farklı yansıma yapar: Kızıldeniz'in şurasında, enlemi-boylamı şu olan, filan yerdeki şehirdir; coğrafi özellikleri, iklimi... bu bir Medine'dir.

Bir Medine daha var: İslam tarihinin hicretinden, Peygamber aleyhisselam Efendimiz'i barındırması, devletinin kurulmasına kadar Müslüman tarihin önemli ve temel taşlarından olan Medine.

Üçüncü bir Medine daha var: Cebrail aleyhisselamın kıyamete kadar bütün müminlerin, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlerin bağlı kalacağı şeriatı getirdiği yer. Bunun için, müminlerin elindeki kitabın surelerinin bir bölümüne 'Medine suresi', diğer bir bölümüne de 'Mekke suresi' denmiştir.

Üçüncü Medine, kesinlikle ikinci ve birinci Medine'yle aynı değildir. Bugün ne yazık ki Müslümanlar olarak bu Medine'lerden hangisinin sahibi olduğumuzu sormak zorundayız. Müslüman olmayanlar için New York'la, Londra'yla Medine'nin hiçbir farkı yok; yolları, binalarıyla öyle veya böyle aynı şehir nihayetinde. Ama Müslümanlar arasında tarihin Medine'siyle şeriatımızı simgeleyen Medine arasında kesinlikle bir fark olması gerekiyor.

Bugün 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyen insanlar, Medine deyince ne anladıklarını çok iyi düşünmek zorundadırlar. Hatta dikkatli ve imanımızı esas alarak baktığımızda gayet altını çizerek söylüyorum ki, bir Müslüman olarak Medine benim için Peygamber'imın kabrinin bulunduğu yer olmakla da ayrıcalıklı değildir.

Çünkü Ebu Bekir radiyallahu anh, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz vefat ettiğinde, "Kim Muhammed'e tapınıyordu ise Muhammed öldü, Allah ise Hayy ve Kayyum'dur" demişti.

Müslümanlar olarak, Resûlullah aleyhisselamın şeriatının yerleştiği Medine'yle kabri-i şerifinin bulunduğu Medine arasında fark olması esef vericidir. Bir Müslüman olarak, Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in kabri elbette, gözümüze sürme yapacağımız kadar değerlidir; ama Ebu Bekir radiyallahu anın o çıkışına bakılacak olursa, onun şeriatı kabrinden daha değerlidir. Bunu anlamak istemeyenler için kabri-i şerifi her gün ziyaret etmek de bir anlam ifade etmiyor zaten.

Belki de o kabri-i şerifin huzurundaki sahte üç dakikalık duruş, yüz küsur senedir tedavülde kaldırılmış gibi gözlerimizden uzaklaştırılan şeriatının yokluğunun tesellisi durumuna getirilmiştir.

Bunun için biz inşallah, umut yüklü nesil olarak Medine'nin neresinde ve hangi Medine'ye talip olduğumuzun cevaplarını vermeye gayret edeceğiz. İstanbul'dan Medine'ye mesafemiz, kilometre olarak bellidir. Yüreklerimizdeki Medine'ye mesafemiz nedir; bu sorunun cevabı herkese göre değişir. Zira bu

cevap İstanbul'la Medine arasının ölçümü değil, kalplerimiz ve beyinlerimizle Resûlullah'ın getirdiği şeriatının arasındaki ölçüdür. Bu bir iman meselesidir ve ahirette nerede-ne olacağımızın mesafesi ve ölçüsüdür.

Rabbim o Medine'ye mesafemizi, içinde bulunacağımız şekilde sıfır kılsın. O Medine benim yüreğimde ve dolayısıyla mesafem sıfırdır, diyebildiğimiz gün kâmilan iman etmiş olacağız inşallah.

Değerli kardeşlerim,

Şu fani dünyada başımıza sayılamayacak kadar bela gelebilir. Dünyanın bahtı budur, böyle yaşanır dünya der, bir tür teselli bulabiliriz. Ama mümin ismimize rağmen başımıza gelen felaketler arasında, Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in sünnetine soğuk bakma felaketi olmamalıydı. Buna hiçbir anlam veremiyoruz. Müminlerin yüzüne baka baka, mümin olduğuna inandığımız bir insanın, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin sünnetiyle istihza etmesi, onun hadis-i şeriflerini basite alması, Kur'an'ımızı gerekçe gösterip Peygamber aleyhisselamın sünnetini ve hadislerini gereksiz gibi önümüze koyması, başımıza gelmesini hiç beklemediğimiz bir felaketti.

'Lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyen bir toplumda Peygamber'imizin hadislerinin hafife alınmasının git gide yaygınlaşması, bunun bir yangın gibi büyüüp bizi tehdit etmesi, esasen o Medine'ye ve şeriata da mesafemizin çığ gibi büyüdüğünü göstermektedir. Depremi sigortalayıp evlerini koruma altına aldığı gibi insanların, bizim de artık Resûlullah aleyhisselamın sünnetini imanımıza sigorta ettirmemiz gerekiyor.

Peygamber'imizin sünneti ve hadis-i şerifleri imanımızın sigortası altında olmalıdır. Bu ne demek? Sünnet ve hadis, imanımız anlamına gelmelidir. Bu böyleydi zaten. Böyle olmadıkça iman etmiş olamazdık. Ama ne yazık ki içimizi kemiren bir fitne, özünde kâfirlere hoş görünmek ve Peygamber'lerini bir kenara bırakmış Yahudi ve Hıristiyanlar'ı keler deliğine girseler bile taklit etme fitnesi bulunan bir şey bu ümmetin içindekileri de istila altına almıştır.

İlmen de yaş olarak da çocuk sayılacak insanların, Allah'ın Peygamberi'nin hadislerini, ümmet-i Muhammed'in 14 asırlık emeğini sakız gibi çiğneyip sonra da tükürüp atabilecek durumda olmaları, Allah'ın kaderiyle başımıza gelmiş en büyük felaketlerden biridir.

Bu yaşadığımız zamanda kâfirlerin ümmetimize saldırılarına planlamalar yaptığımız gibi, içimizdeki Peygamber kıymeti bilmez cahillerin saldırısına karşı da en ağır tedbirlerimizi almadıkça, Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in şahsını ve hadislerini koruma altına almadığımız sürece onun Peygamberliğini de korumuyoruz demektir. Bu artık bir iman meselesidir. Ya Resûlullah aleyhisselamın emaneti olan sünnetini ve onun yazıya dökülmüş şekli olan hadislerini imanımız kabul edeceğiz ya da elli mi yüz elli sene sonra mı olur; Yahudiler ve Hıristiyanlar'ın başına gelen, 'Peygamber'lerini bir kenara bıraktıkları hâlde mümin olma' hastalığı bizim de başımıza gelecek.

Neslimizin içinde bu fitnenin kol gezmesine karşı tedbir almadığımız ve Medine'ye olan mesafemizi her gün ölçmediğimiz sürece şu dünyadan hakiki bir mümin olarak ayrılmamızın tehlikede olduğunu bilmemiz gerekir.

Belki anlaşılmasında risk taşıyacak bir cümle olarak da diyorum ki bugün, Medine'ye mesafemizi münafıkların da yapabileceği turistik-artistik bir Medine ziyaretiyle bile ölçemeyiz. Ravza-i Mutahhara'da, kabr-i şerifin karşısındaki duruşumuz, ziyaretimiz esasen imanî bir tavır olmakla beraber artık bugün, bir ölçüm cihazı olma niteliğini de kaybetmiş olabilir.

Bunun için Resûlullah aleyhisselamın sünneti, o sünnetin elimizdeki dokümanları olan hadisler, Medine'ye mesafemizin en net ölçülebilecek cihazı durumundadırlar. Bu hakikatten sonra, bazı kuralları hatırlamamızda fayda var.

Aziz kardeşlerim,

'Resûl' ve 'Allah' kelimelerini ayırabilir miyiz? Yani Peygamber ve Allah, birbirinden ayrılabilir mi? Allah'ı olmayan Resûl düşünebilir miyiz? Bu ne demek? İçimizde bir insan var; ben Peygamberim diyor. Ama Allah ile bağlantım yoktur, diyor. Beni Allah göndermedi, kendim peygamberlik ilan ettim; bu kabul edilebilir mi? Linç edilecek biridir bu.

Tersten baktığımızda; Allah'a iman ediyoruz, onun bir peygamber göndermediğini söylüyoruz. Bu olabilir mi? Elbette bu da olamaz. O zaman ortada bir peygamber yoksa, öyle diyorsak, Allah'ı da var kabul ediyorsak bağlantıyı nasıl kuracağız? Herkes kendini peygamber ilan edecek! Bu da bir sapıklık.

Resûl var Allah yok, sözü sapıklıksa, Allah var resûl yok, sözü de sapıklıktır. İkisi de insan aklını yok saymaktır. Allah ile bağlantı için, Cebrail'in gelip gittiği biri lazım; yoksa insan sayısı kadar peygamber olur.

Hangi gerekçeye dayanarak bunu söylediysek, aynı gerekçe Kur'an ve sünnet ilişkisinde de vardır. Nasıl, 'Peygamber var Allah yok' sözünü sapıklık kabul ediyorsak 'Kur'an var sünnet yok' sözü de sapıklıktır, 'sünnet var Kur'an yok' sözünün de sapıklık olacağı gibi. Bana Allah yeter, Peygamber'e gerek yok sözündeki sapıklık; düzeyi farklı olmakla beraber, 'Kur'an'ım var sünnete gerek yok' ya da 'sünnetim var Kur'an'a gerek yok' ile yansıyabilecek bir sapıklıktır.

'Allah var Peygamber yok', 'keyfime göre kulluk yapacağım' demektir ve 'Kur'an var sünnete gerek yok' da aynı anlama gelir.

Hiç kimse böyle bir karşılaştırma yaparak sünnete muhalefet etmiyor; bazen Kur'an-ı Kerim -güya- tazim yoluyla kaldırılarak sünnetin yeri yok edilmek isteniyor bazen de başka sebeplerle. Dolayısıyla bu benzetmenin yeri yokmuş gibi anlaşılabilirse de özü bu olan bir savaşı şeytan meydana indirmiştir. Direkt 'Resûlullah'a gerek yok' diyemediği ve henüz bunu camilerde konuşturamadığı için, Resûlullah'ı Resûlullah yapan esasları yok ettirerek, boşlukta duran ve konuşmayan, konuşma yetkisi olmayan bir Peygamber üretmeye çalışmaktadır.

İki: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Medine'ye Kur'an adını verdiğimiz bir kitap getirdi. Bunu mescitte bir rafa koydu, herkes buradan gelip fotokopi çektirsin ve cennete girsin mi dedi? Okuma-yazma bilmeyen bir toplumdaki, Allah'ın yüzde yüz razı olduğu bir toplum nasıl yetişirdi peki?

Ayet ayet-sure sure inen Kur'an'ı, pratik olarak zihinlere nakşetti. Eliyle, diliyle ve duruşuyla Kur'an'dan nasıl bir Müslümanlık alınması gerektiğini gösterdi. Yani Peygamber aleyhisselam olmasaydı eğer, Mescid-i Nebi'nin rafında, basılmış olarak herkese dağıtılmak için bekleydi Kur'an -şimdi bütün camilerin dolaplarında beklediği gibi- ve Resûlullah'ın pratiklerinde yaşamasaydı, 23 sene sonra Allah'ın "sizden razı oldum" dediği bir nesil yetişir miydi?

Cahiliye hayatı geçirmiş bir toplumdaki nuranî bir toplum çıkarır mıydı Kur'an; pratiğini Resûlullah yapmasaydı? Kur'an elbette hidayet için tek kaynağıdır. Ona ne Peygamber'in -aleyhisselatu vesselam- ne de başka bir insanın 115. sure ilave etmeye hakkı yoktur, yapanın da imanı yoktur. Resûlullah aleyhisselamın yaptığı, Kur'an'ı pratikleştirmektir.

Ashab-ı kiram, yani birinci nesil, Peygamber aleyhisselamdan pratik şekliyle aldı Kur'an'ı. Anlaşılmaz, ne yapılacağı bilinemez, uygulamasının açıklaması olmayan bir kitap olarak almadılar. Namaz deyince Kur'an, Peygamber aleyhisselam da 'bu böyle' dedi. Zekât denince 'şu kadar' diye tarif etti. Oruç dedi, nikâh dedi; kendisi uyguladı.

Aksi takdirde Yahudiler'in Tevrat için 'biz bunu nasıl uygulayacağız' dediği gibi vahim bir tablo Yesrib'i bekliyordu. Yesrib'i Medineleştirmek Kur'an'ın emridir. Ama bunu pratiğe döken de Peygamber aleyhisselamın 23 senesidir. Peygamber aleyhisselam 23 yıl gibi kısa, bir gencin doğup askere gideceği yaşa gelmesi kadar bir zamanda, en alt bataklıktan zirveye bir nesil taşıdı; şüphesiz ki bu Kur'an'ın hidayetiyle oldu. Peygamber aleyhisselamın pratiğini kenara çektiğimizdeyse Kur'an sadece raflarda bekler. Ya da İsa aleyhisselamdan 50 sene sonra 350 çeşit din ve İncil türeten Hıristiyanlar'ın akıbeti gibi bir akıbet beklerdi Kur'an'ı.

Eğer namazıyla, kelime-i tevhidiyle, şeriatıyla İslam; Medine'deki tazeliğinde hâlâ duruyorsa, bunun en temel sebebi -şüphesiz- Allah'ın korumasıdır. İşte bu korumayı Peygamber aleyhisselamın pratiğiyle gerçekleştirmiştir Rabbimiz. **Allah'ın İslam'ı koruma muradının tahakkuku, Peygamber aleyhisselamın pratiğidir.**

Bunun için şeytan, direkt Kur'an'ı kaldırmayı başaramayacağını biliyor; ama onun pratiğini Kur'an'dan uzaklaştırdığı zaman, tıpkı 'Allah var Peygamberi yok' demek gibi, dışarıdan izlendiğinde Kur'an'a saygı ve yüceltme gibi algılanabilecek bir söz üzerinden, Kur'an'ı etrafında dolaşan ama şeriatı uygulanmayan bir kitap hâline getirir.

Bugün Resûlullah'ı korur gibi sünnetini ve hadislerini koruyamazsak bir de bunu Kur'an'ı yücelteceğiz diye Peygamber aleyhisselamı 'tarihteki rolünü oynadı' şeklinde bir tarihsel safatasına teslim edersek, yarın elimizde Resûlullah olmayacağı gibi getirdiği Kur'an'ın da değeri kalmayacaktır. Kendisinin değeri

olmayan Peygamber'in getirdiği kitabın değeri mi olurmuş! Bu belki 150-300 senelik bir projesidir Őeytanın; henüz 50. senesinde dir Şeytan. Projesinin sonunu göremediğimiz için gafletimizi derinleştirip duruyor olabiliriz.

Üç: Kur'an-ı Kerim'imizde 114 sure var. Her sure de ayetlerden oluşur. Bu ayetler içinde bir sayfayı kaplayacak olan da var bir satırdan daha küçükler de. **اللّٰهُ الصَّمَدُ** de ayettir, Bakara suresindeki müdayene ayeti de. Her ayetin de bize verdiği bir mana, ona bağlanmamızı gerektirecek bir mesajı vardır. Kur'an'ın herhangi bir ayeti kısıdır diye önemsiz ya da bir ayet diğerinden daha önemsiz kabul edilemez; böyle bir oranlama yapmak mümin olunduğu sürece mümkün değildir. Çünkü biz Kur'an'ın ancak bütününe iman ederek mümin olunabileceğine iman ediyoruz.

Peki, Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in hangi sözünü 'ikinci sınıf' yapabiliriz? "Allah'ın kitabı Kur'an'a sahip çıkın" dediği sözünü kenara alabilir miyiz? Deniyor ki; Allah bize Kur'an gönderdi, onun üzerinden cennete gideceğiz. Bunu kim dedi bize? Cebrail aleyhisselam Medine'de kapı kapı dolaşıp "Mescide Mushaf bıraktım, gidin okuyun" mu dedi insanlara? Hayır. Abdullah'ın oğlu Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- isimli bir insan, "Size kitap getirdim" dedi. İşte hadis bu.

Bir insan olarak, "Size şöyle diyorum" sözünü bize söylemesi budur. "Size Allah'tan kitap getirdim" dedi Efendimiz. "Şu haramdır, bunu yapmayın" dediği sözleri, "Ama biz Kur'an'a iman etmiştik" deyip bir kenara koyduğumuzda ne yapmış oluyoruz; Kur'an'ı mı yüceltmış olduk? Peki, Kur'an yücedir diye kim demişti bize? Mesaj mı geldi telefonlarımıza "Kur'an yücedir" diye?

Bu sözü bize Resûlullah söyledi. O da Allah'ın Peygamberi olduğu için sözünü aldı, sahiplendik. Daha sonra da "Őunu haram ediyorum" veya "Misvak kullanacaksınız" dedi. Misvak sözünü almayıp "O Kur'an'dan değil" diye de gerekçe gösterirken çelişki içinde olmaz mıyım? Bu ne anlama gelir: Peygamber dediğim insanın bir sözünü alıp öbür sözünü almama hakkım var demek ki. Bu Peygamber'e gösterilebilir bir tavır olabilir mi? Peygamber aleyhisselamın sözlerinden seçme hakkım, önemli-önemsiz deme lüksüm var mı?

Kur'an'ı bir bütün olarak alıyorum; çünkü Allah'a ait. Bu kuralı kim koydu? Peygamber. Neyiyle? Hadisleri ve sünnetiyle. Kur'an'ı Kur'an yapan, Peygamber'in mesajlarıdır. "Bu, Bakara suresinin ayetidir" demeseydi o ayet Bakara suresine konacak mıydı? İhlas suresinin İhlas suresi olduğunu ve namazlarda okuyabileceğimizi söylediği için öyle yapıyoruz ve bu demesi, hadistir-sünnettir. Hangi yetkiyle onun 500 tane hadisinden 5 tanesini alıp istediğim kadarını da kenara koyabilirim?

Peygamber'in bana ulaşan 100 sözünden 2'si Kur'an'ı yüceltmek için söylenmiş diye otomatik alıyorsam ve aynı Peygamber, "Kur'an size Allah'tan geldi, bunu alın" derken Peygamber'di de "köpek pistir" derken bu sözünü hangi hakla almayabilirim? Sırf ben köpek seviyorum diye mi? Kadın-erkek bir arada oturmayın, el ele tutuşmayın derken... belli günler Kur'an'ı açıklama günleriydi de o günlerde söylenmiş sözlerini kabul ettik ama diğer sözlerini tatilde filan söyledi diye mi almıyoruz?

Derin âlim olmak gerekmiyor bunun için: Sünnetin oyulduğu ve hadis-i Şeriflerin çiğnenip bir kenara atılabileceğinin düşünöldüğu bir ortamda, kaybedilen Şey Kur'an'dır aslında. Yüz sene sonra Şeytan, "Kur'an da Muhammed'in mesai saatleri dışında söylediği sözlerdi..." dedirtecektir.

Sen Diyanet'te müftü, cami imamı, ilahiyat fakültesinde araştırma görevlisi mi zannediyorsun Peygamber aleyhisselamı? Biraz düşünen bir müminin çıldıracağı kadar ağır bir oyun bu. Medine'ye mesafemizi git gide büyütüyorlar. Biz hâlâ umreye bu sene hangi ayda gideceğimiz ve Medine'nin coğrafyasına-tarihine takıldık kaldık.

Eğer Kur'an'da herhangi bir ayeti 'olmasa da olur' diye küçük göremiyorsak, sahih şekilde bize ulaşmış herhangi bir hadis-i şerifi ve sünnete ait herhangi bir mirası da önemli-önemsiz diye ayıramayız.

Kardeşlerim,

Bir başka noktadan ele alırsak meseleyi; Resûlullah aleyhisselam Efendimiz, ashabına pratik yaparken bu pratiği şimdi bizim din öğrenirken kullandığımız gibi, konularına bölünmüş ve sayfa numaralarına ayrılmış olarak uygulamadı. Bir annenin, çocuğuna hayatı öğrettiği gibi. Bir annenin; idrarı geldiğinde çocuğu tuvalete götürüp idrar boşaltmayı öğrettiği kadar pratik şekilde tuvalet kültürü verdi ashaba. Acıkınca çocuğunu emzirdiği gibi yemek terbiyesi verdi.

Peygamber'imiz, hiçbir zaman ashabını toplayıp "Bugün abdest dersi yapacağız, müfredatımız böyle" diye sıralama yapmadı. Peygamber aleyhisselamın Kur'an'ın etrafında dolaşan sünneti ve hadis-i şerifleri dindi, din olduğu kadar hayattı ve hayatın içindeydi de. Teori olarak hiçbir şey öğretmedi. 'Şöyledir ve yap.'

Bugün Müslümanlığımızın sorun yaşaması, hadis-i şeriflerin Buharî ve Müslim'de konularına göre yazılmış olmasından da kaynaklanıyor. 10 yaşında çocuğu hazmedeceği şekilde emzirecek yerde, 80 yaşında lazım olacak ya da olmayacak konulandırılmış Müslümanlık olarak eğitmeye çalıştığımız için zorlanıyoruz. Elbette Buharî'nin konularına göre dizilmiş olması, Riyâzu's-Salih'inimizin bir konu indeksi içerisinde dizilmesi, daha sonraki dönemler için bir zaruret.

Ama bugün biz, eczaneye gittiğimizde "Şu sağ raftaki ilaçlardan birer tane ver" demiyoruz. Sağlığımızla ilgili olduğundan, bronşitle ilgili ilaç istiyoruz veya tırnağımızdaki bir yarayla ilgili. Müslümanlığımızı bu kıvama döndürmek zorundayız. Aksi takdirde ilahiyat fakültelerinde, Ezher Üniversitesi'nde eczanenin bu tarafını birinci sene, diğer tarafını ikinci sene almaya çalışan hasta gibi; blok olarak din alıp gençlere bunu öğretip çok din bilen ama azını bile yaşamakta zorlanan nesil yetiştirmiş oluyoruz.

Üç aylık bir çocuğun açlıktan bağırıp feryat ettiğini, benzinin solduğunu düşünün. Bir insanın da o çocuğa acıdığını ve götürüp büyük bir fırının önünde "beğen yavrum, bütün ekmekler senin" dediğini düşünün. İşkenceden başka bir şey değil. Bugün ashab-ı kiramla aramızdaki kıyaslama yapıldığında ortaya çıkan facia budur. Onlar acıkınca, o anda Resûlullah'tan ihtiyaçları olan şeyi aldılar.

Kadın gece kocasından dayak yiyince sabah Resûlullah'a gitti, hemen ona 'ağrısı'yla ilgili ilaç verildi. Şimdi 10 yaşında bir çocuğa; eşi yok çocuğu yok, kadın dövmele ilgili hadisleri okusan ne olacak? Herkesin ağrısı-sızısına göre ilaç alacağı pratiklikte bir Müslümanlık, ancak hadis kültürüyle mümkündür. Kur'an'ı bir insana verip "al, Müslümanlık yaşa" demek, büyük bir fırının önünde üç aylık bir bebeği doyurmaya çalışmak gibidir. Sünnet olmasa fırının önünde açlıktan bağırarak çocuklar hâline döner ümmet.

Bu maddeye dipnot olarak Şu hakikati beyan etmeliyiz: Belki de bizim bu, sünneti felsefeleŐtirme hastalığımız, Şu noktaya da gelmiş olabilir: Mesela Peygamber aleyhisselamın mescidinde bir kadının temizlik yapmayı düşünmesi, bizim sadece “ne duygusal kadın, maŐallah, Allah ondan razı olsun” deyip geçiŐtireceğimiz bir hadis-İslam tarihi bilgisi gibi duruyor. Biz bunu nesil yetiştirmiş Peygamber aleyhisselamın rafındaki ve bizim de muhakkak muhtaç olduğumuz ilaçlardan biri olarak görmediğimiz sürece ashabın gittiği yoldan gitmemiz çok zordur.

Efendimiz aleyhisselamın Mekke-Medine’de kullandığı hangi pratik uygulama varsa -bu bir köleyle veya ağaçla veya yemekle ilgili olabilir- biz onu kendimizle yüzde yüz ilgili görmek zorundayız –eğer o nesil örnek nesil ise. Peki, bu zamanda kölelik yok, kölelerle ilgili sözlerini nereye koyacağız Peygamber’imizin?

Evet, kölelik yok ama köleleŐme riski taşıyan insan hâlâ var. Peygamber aleyhisselamın döneminde var olup da bugün olmayan hiçbir Şey yoktur. Tıpkı bugün için Efendimiz’in, ‘lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah’ diyen bir Müslüman’la ilgili olmayan bir hadisi olamayacağı gibi. Hiçbir erkek, kadınlarla ilgili hadisleri “bu kadınlarla ilgiliymiŐ...” deyip ihmal edemez. Hiçbir kadın da tersini yapamaz.

Değerli kardeşlerim,

Çok riskli ama söylenmesi farz bir söz edeceğiz: Müslümanlık olarak misvak kullanmaktan namaz kılmaya, sağlıktan mezara ait bilgilere kadar... Müslümanlık olarak ne biliyorsak; hicret takvimiyle 1437 senedir Müslümanlar, Allah için ne yapıyorlarsa hepsinin %80’e yakını Peygamber aleyhisselamın sünnetinden alıntıdır. 24 saatimizin en az 20 saati Peygamber’imizin sünnetiyle doludur, uykudan yemeğe, tuvalet terbiyesinden günlük hayatımıza kadar.

Sünneti yok saydığımızda Kur’an’dan alabileceğimiz pratik, Müslümanlığımızın %20’sini bile doldurmaz. Önümüze iki yol çıkar öyleyse: Ya Müslümanlığı %20’ye düşürüp günümüzün gerisini liberal-seküler kafayla dolduracağız ve ‘İslam da bu kadardır’ diyeceğiz ya da sahih Şekilde Peygamber aleyhisselamdan bize ulaŐan sünnetlerle Müslümanlık yaŐayacađız.

Eğer ashab-ı kiramın yaŐadıđı bir İslam ise aradığımız, sünnetsiz olması mümkün değil. Allah’ın razı olduğu birinci nesil gerekli değilse bizim için, o zaman %100’ünü atmakta da sakınca yok zaten... Hiçbir ateist, terk ettiği sünnetlerden dolayı vebal altına girmeyecektir kıyamet günü. Kökü olmayan ağacın dalı da olmaz.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.